



Várpalotai Bányász

DISZ ifjak köszöntések az új vezetőséget mindennapos tervteljesítéssel

A VÁRPALOTAI SZENBANYÁK NAGYÜZEMI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IV. évfolyam — 2. szám.

ÁRA 30 FILLÉR

Péntek 1954. január 8.

Több sztahanovistát a gépészetnek

Nemrégiben a gépészet dolgozói levelet írtak szerkesztőségünkhöz, levelükben a munkájuk fontosságára hivatkoztak és leszögezték, hogy egyenértékű a munkájuk a bányászok munkájával.

Ez így van, és épp ezért nem helytálló sem az a megállapítás, hogy a gépészet van a bányáért, sem az, hogy a bánya van a gépészetért, hanem az a helyénvaló, amit a dolgozók írtak levelükben: egymásért vannak, egymás munkájára vannak utalva.

A gépészetet „divat” volt nálunk, útni. Minden hibát, minden akadályt rákentünk a gépészetre, ebbe a hibába igen gyakran mi is beleestünk. Ez a sok jogtalan bírálat, sokszor túlhajszolt kritika aztán a gépészet dolgozóit méltán elkeserítette. Pedig azokról a hibákról, amik a bányában lévő gépekkel előfordulnak, nagyon sokszor nem a gépészet dolgozói tehetnek.

Gyakran előfordul, hogy elszakadt egy lánc, azt mondták, a gépészet a hibás. Nem törődik, sok frontmester azzal, hogy a láncokba fűzött tartóvas, a bolcni nincs dróttal lezárva, és üzemeltetés közben kicsúszik a láncból. Ezért is a gépészetet szokták hibáztatni, a gépészet hibás azért is, ha a motor időnek előtte kieg. A gépészet hibás, ha karambolok vannak az ereszkében.

Természetesen nem állítjuk azt, hogy a gépészet munkájában nincsenek hibák, még mindig sok ott is a javítani való, azonban tény, hogy a gépészeti dolgozóknak a munkája jó, s az eredmények lényegesen túlszárnyalják a hiányokat.

Eppen ezeknek a jó eredményeknek a továbbfejlesztése és a hibák megszüntetése a feladata a gépészeti vezetőségnek. Egy ilyen nagy bányában, mint a miénk, ahol ennyi gép dolgozik, ahol a termelés nagymértékben gépesítve van, ahol a szállítás teljesen gépi úton történik, nélkülözhetetlen a bányászok és a gépészeti dolgozók szoros összefogása, közös jó munkája.

Ez évi tervünk teljesítésénél a gépészeti dolgozóknak túl kell elegendőnek lenniük. Azokról a munkákról, amelyek az előző évben még nem voltak megvalósítva, a jövőben még több sztahanovistája, élenjáró dolgozója legyen a gépészetnek, hogy a jövőben még több Lendvai József, Kocsiscsák János, Jordán István és Pintér Istvánhoz hasonló dolgozókkal növekedjen a gépészet tábora. Az legyen a cél, hogy a gépészet dolgozói minél jobban megállják a helyüket, a termelés terén.

Hogyan érhető ez el? Elsősorban meg kell tartani a rendszeres, előzetes gépi karbantartást, állandósítani kell a gépek nagyjavítását. Az F-4-es fejtőgépeket állandóan szem előtt kell tartani, figyelni arra, hogy a gépek zavartalanul működhessenek. A gépészet vezetői lépjenek érintkezésbe az üzemek vezetőivel, csinaltassanak a mezőkön raktárhelyiségeket, ahol tartalék alkatrészeket tudnak tárolni.

A gépészet vezetőségére vár a feladat, hogy dolgozóit számszámokkal felszerelje. Még ma is igen sok lakatosnak, villanyszerelőnek nincs a csipőfogón kívül más szerszáma. El kell látni minden dolgozót szükséges felszereléssel, de ugyanakkor nevelő munkával fel kell világosítani őket, hogy a kiadott szerszámra ügyelni kell, hiszen egyrészt anyagi felelősséggel tartoznak érte, másrészt azok elvesztésével a teremtést is akadályozzák, és nem utolsósorban ezek a szerszámok nehezen pótolhatók.

Termelj többet, jobban élj, ez a mi jelszavunk. Ez tartozik a gépészetre is, ők is termeljenek többet, végezzenek jobb, minőségű munkát, jobban éljenek, majd jobban végzett munkájuk után.

A gépészet dolgozói előtt álló feladatok igen nagyok, ebben az évben még több gép fog működni, mint eddig, éppen ezért szükségünk van a gépészeti vezetők fokozottabb szakudására, és arra a munkalelkesedésre, amit a gépészet dolgozói eddig is kifejtettek. Biztosak vagyunk benne, hogy a gépészet dolgozói a jövőben is a bányászokkal együttműködve, minden előttük álló feladatot megoldanak, támaszai lesznek a tervteljesítésnek, a jobb élet, megteremtésének.

Frontbrigádok versenye

1. Ferenc-mező második harmad 136.2 százalék.
2. Cser-mező 3-as front harmadik harmad 120 százalék.
3. Ferenc-mező 70-es front első harmad 117 százalék.
4. Ernő-mező I-es front harmadik szak 101.2 százalék.
5. Ősi-mező 300-as front harmadik szak 101 százalék.
6. Cser-mező 50-es front második harmad 100 százalék.
7. Cser-mező 3-as front első harmad 99 százalék.
8. Ferenc-mező 70-es front harmadik harmad 98.5 százalék.
9. Ernő-mező I-es front első szak 95.8 százalék.
10. Ernő-mező I-es front második szak 94.5 százalék.
11. Cser-mező 3-as front második harmad 89 százalék.
12. Ősi-mező 300-as front első harmad 85 százalék.
13. Cser-mező 50-es front első harmad 83 százalék.
14. Ferenc-mező 48-as front első harmad 73.5 százalék.
15. Ősi-mező 300-as front második harmad 69 százalék.
16. Ferenc-mező 48-as front harmadik harmad 64.7 százalék.
17. Cser-mező 50-es front harmadik szak 55 százalék.
18. Ferenc-mező 48-as front második harmad 47.2 százalék.

Műszaki vezetőink legfontosabb feladata a munkahelyi váltás végleges bevezetése

Az 1954-es év, termelés vonalán a várpalotai bányában nem kezdődött jól. Az év első három termelő napján nem teljesítettük a tervet, szerdán értük el először a 100 százalékot.

A vállalat havi tervteljesítése 94,5 százalék. A lemaradás oka elsősorban a munkafegyelem lazasága. Nem foglalkoztak sem a népnevelők, sem a műszakiak, a képzéskáderek a vidéki dolgozókkal és ezért újév utáni napon igen sok hiányzója volt a bányának. Igen súlyos hiányosság, hogy egyik mezőn sincs meggyakorlatban a munkahelyi váltás, mindenütt órák hosszát áll a termelés a váltási idő alatt. Ha a vállalatvezetés nem tesz erőfeszítést az ügyes és egyben nevelő hatású intézkedéseket a munkahelyi váltás betartására, akkor a múlt évi eset fog megisméllődni. Mindenki jól emlékszik, hogy tavaly januárban egy hónap alatt 1700 vagon szénrel termeltünk kevesebbet előirányzatunknál, ezt az adósságot egész éven át kellett hozzá még ledolgoztuk azt. Ha a munkafegyelem és a munkaidő kihasználása terén nem lesz gyökeres változás, akkor újra ilyen lemaradásnak nézünk elébe.

Ernő-mező

vezet az üzemek versenyében 98.2 százalékkal. Az elmúlt év 11 hónapján keresztül nem volt egy alkalommal sem olyan bánya-mező, amely a versenyben vezetett volna és ne ért volna legalább 100 százalékot. Azt, hogy ez megtörténhetett, nagyrésztben hanyagság, nemtörődomség okozta. Szőlősi János bányamérnök, az Ernő-mező üzemvezetője december 31-től január 3-ig feljelle sem nézett az üzemének, még telefonon sem hívta fel, így nem csodálható az, amikor 3-án a frontra a dolgozók bementek, a kaparószalag a főtébe volt felnyomva, mert a front a kétnapos állástól megduzzadt, nem volt, aki intézkedjen, nem volt irányító. Ha nem is sokat segített volna Szőlősi elvtárs jelenléte a front állapotán, de semmiestire sem szabad megtörténnie, hogy egy üzemvezetőt a bányamezője napokon keresztül ne „érdekelje”.

Az Ernő-mezői frontok közül csupán a harmadik szak teljesíti a tervét 100 százalékon felül. Eppen az előbb említett okok miatt, most, amikor elértük a 100 százalékot, a frontok is valamennyien teljesítették napi tervüket, az Ernő-mezői vezetőknek fokozottabb munkát kell kifejtetni, a hiányosságok megszüntetésére, a lemaradások behozására.

Ferenc-mező

97.5 százalékkal áll a második helyen, a mezőn nagy a lazaság, van olyan front, amely 42 százalékra teljesíti havi tervét, mint például a 48-as front má-

sodik harmada. De lehet-e vajjon csodálkozni ilyen eredményeken, amikor a Ferenc-mezőn 5 óra hosszát szerelnék át egy frontot, mert nincs frontmester, az aknász nem megy be irányítani, a másik fronton pedig csomóban ülnek a dolgozók, mert nincs, aki a munkát vezesse. Ilyen munkavezetés mellett megérthető, hogy miért áll mindössze a Ferenc-mező hat front szakából csupán kettő 100 százalék fölött, és megérthető a mező gyöngye termelési eredménye is.

Annál inkább esik súlyosabb elbírálás alá ez a lemaradás, mert nem egy alkalommal az Ősi-akna dolgozói is segítettek a Ferenc-mezőn, oda lettek irányítva munkára. Itt is a munkafegyelem hiánya, a munkahelyi váltás legnagyobb elhanyagolása érződik meg, ezen a mezőn van a legtöbb hiányzó, itt törődnek legkevésbé a mulasztók nevelésével, a velük való foglalkozással és ha a jövőben nem fektet nagy súlyt a mező vezetősége a mulasztók megnevelésére, a mezőn nem is változik meg a helyzet.

Cser-mező

93.8 százalékot ér el, ezzel a harmadik helyen áll. A mezőn nem használják ki a munkaidőt, olyan sok idő esik ki a váltások alatt a termelésből, hogy nem ritka az olyan műszak, amikor csupán 5 órát dolgoznak. Így természetesen nem lehet jó eredményt elérni. Igen feltűnő a mező rendkívül nagy termelés visszaesése, a Cser-mező éveken keresztül egyike volt a legjobb bánya-mezőnek, most pedig állandóan hátul kullog. Ezt nem lehet most egyszerűen azzal megmagyarázni, hogy a telep lefejtődik, hogy a front lejjebb költözik, hanem igen is az az oka, hogy a Cser-mező vezetői nem nézik meg, hogy a munkaidő ki van-e eléggé használva, nem törődnek eléggé a szállítóvágataik karbantartásával. Sokkal több gondot kell itt is fordítani a hibák kijavítására, a Cser-mezőzt ismét az élre kell hozni.

A frontok közül csupán az 50-

es front második és a 3-as front harmadik harmada éri el a 100 százalékot, de van 55 százalékot teljesítő front is, ami eddig a Cserben teljesen ismeretlen volt. Harcoljanak a Cser-mezőiek azért, hogy újra az élre kerüljenek.

Ősi-mező

80.7 százalékkal az utolsó, elfogadható indok a lemaradásra, hogy néhány alkalommal az akna be volt fagyva és a munkát csak később tudták megkezdeni, illetve volt olyan műszak, amikor nem nagyon termeltek. Ellenben nem elfogadható indok az, hogy 69 százalékot termel az eddig vezető legjobb front, a Szeivolt front és csupán egy szak termel 100 százalékon felül. A kis csapatok elérik a 100 százalékot, sőt valamennyien magasan fölülte termelnek, a frontok le vannak maradvá, pedig az Ősi-mezőn is a nagyobb erőt a tömegtermelő helyek munkájára kellene összpontosítani.

Az aknabefagyás veszélye megszűnt, most már az Ősi-mezőiek mulik, hogy elkerülnek az utolsó helyről és beleszólnak az üzemek közötti versenybe.

A tegnapi nap 104 százalékot termeltünk, ez az első biztató jel arra, hogy van javulás. Ezt a javulást fokozni kell. Legelső sorban a szakszervezet munkájára van szükség. A szakszervezeti bizalmiak, vezetők álljanak élre az igazolatlan hiányzás, a munkafegyelem megszüntetéséért indított harcnak. Mindenkit mozgósítani kell azért, hogy a lemaradást behozzuk. Nekünk nem szabad belesni a múlt évi hibába, nem szabad annak következményeit nyögni. Minden dolgozót hasson át az a tudat, hogy az élüzem cím megtartásáért harcolunk. A múlt évi eredményeink nyomán rajtunk van az ország szone, az ország dolgozó népe érthetetlenül szemléli a várpalotai bányászok mostani rossz termelési eredményeit. Mi megőriztük egész éven át bányásbecsületünk tisztaságát és továbbra is megőriztük, csupán fokozottabb munkára, fokozottabb munkafegyelemre, lelkesedésre van szükség.

Varrógépet kapnak a női szálló dolgozói

A bányász ujságban megjelent az elmúlt héten egy cikk, amely felhívja a vállalatvezetőség figyelmét arra, hogy nagy segítséget jelentene, a leány szálló dolgozóinak egy varrógép.

A cikkre felfigyelt a közelmúltban létesített Munkás Ellátási Osztály és a varrógép beszerzése végett felvette a kapcsolatot az igazgatósággal.

Az eredmény az lett, hogy az igazgatóság hozzájárult ahhoz, hogy a női szállón lakó dolgozók varrógépet kapjanak, a jövő héten meg is vesszük a gépet és átadjuk a szállónak. A női dolgozók ezt az ajándékot megér-

demlik, úgy a jó munkájukkal, mint a szállójuk mintaszere rendbentartásával.

Ezzel a varrógéppel női dolgozóink kisebb-nagyobb ruhadarabjaikat megvarrhatják maguknak, pénzt takarítanak meg. A vállalatvezetőségnek csupán az a kívánsága, hogy a női dolgozók a rendelkezésükre bocsájtott varrógépet tartsák rendben. Biztosak vagyunk benne, hogy a vállalatvezetés nem fog a női dolgozóknak csalódni, mert ők erre a hasznos ajándékra még jobb munkával válaszolnak.

Simon László
Munkás Ellátási Osztály vez.